

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia Prima. B. Virgo è pulchrâ Aurorâ, & Iride prosperum sibi ominatur
diem: sed frustra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

LIBER SECVNDVS,

S I V E

SECVNDVS DIES.

ELEGIA PRIMA.

B. Virgo è pulchrâ Aurorâ, & Iride
prosperum sibi ominatur diem :
sed frustra.

Altera lux oritur, roseo cui floreat astro
Lucifer, Eois præuia stella rotis.
Et se purpureis Aurora venusta coronis
Comit, & auratis flauet amœna comis.
Aureolâ & sol pingit acu, radioque figuram
Ipse suam, & pictis Irin adumbrat aquis.
Luciferi, Auroræque comantis, & aurea solis
Ut vidi nitido lumina stare polo ;
Clara meum, dixi, promittunt signa puellum ;
Promisso puero non tamen orta dies.
Phœbe quid adrides ? hilari mentiris Eoo :
Nec dedit Auroræ pronuba stella fidem.
Et solem vanis breuis Iris vt exprimit vmbis ;
Omina iam pacis sic mihi vana parit,
Altera cur igitur puro lux nascere partu ;
Si mihi nil Solem reddis iniqua meum ?
Hæcine lux, & non magis vmbra simillima nocti est ;
Ceui mediâ certè nocte sepulta queror,
Sol, & luna pares cœlo qui ducitis horas,
Alternumque nouo pascitis igne iubar ;

Inuides

Inuideo vobis, quem nescia venor; IESVM
 Me sine spectatis nocte, dieque meum.
 Heu ego quid merui? totis quem cernitis annis,
 Cur mihi cernendum nulla dat hora Deum?
 Totus Amor Deus ipse, sui sic parcus amoris
 Cur abit, vt lacrymis fons mihi largus eat?

ELEGIA II.

1. *B. Virgo è cedri, sub quà sedet, folijs exoptat,
 vt sibi umbratile horologium Amor concinnet; vt inde
 de reditum filij deprehendat, designetque horam.*

2. *Fontem, cui adsidet, monet vt suum cursum
 ad Christum qui sit caput fontium, reflectat; vel vt
 eius sitim restinguat.*

Heu! feror incertis huc, illuc nescia campis:
 Quod sequar, at nullum fert mihi campus iter,
 Multa quidem varijs reperi vestigia fulcis:
 At nusquam Domini signa reporto mei,
 O vtinam norit (sed quid non nouit & absens?)
 Quahbus, ah! Virgo lucter anhela malis!
 Quod super, ipsa vijs, heu! fracta tot ærumnolis,
 Hac ego sub cedro debile sterno larus.
 Vnde suis vmbrijs lætas cedrus indicet horas,
 His struat è folijs horologion Amor,
 Qui doceant horas, solem si quæris & vmbra è
 Hic erit irradians sol Puer, vmbra Parens,
 Tum radijs Puer inde, Parens hinc arguet vmbrijs,
 Quæ dabit hora mei solis amore frui,
 Si tamen hic absistat honos, & gloria cedro:
 Indice pro cedro dux mihi riuus eat.
 Fors his fons vitreo fugiens pede quærat IESVM;
 Improba cui siccis cor sitis vrat agris,
 Cui potè nobilior gelidæ sit gratia lymphæ;
 Pocula quàm tenero fundere grata Deo!
 Riuus vt hic bibulis furtim serpebat in herbis,
 Tum dixi, vt sedi pybere fessæ toro:

Riuus,